

817

Aftenrøde over tage

1. Aftenrøde over tage.
Lys og mørke skifter sted.
Nu går en af jordens dage
atter ind i evighed.
2. Gud har vendt sin yndlingsklode
mod et andet sceneri,
dagens lyse episode
er for denne gang forbi.
3. Døre lukkes, lyde dæmpes,
folk går hastigt hver til sit,
mødre kalder, småbørn lempes
ind bag hække og stakit.
4. Det er tid til eftertanke.
Som en åbning i et sind
lyser denne store blanke
aftenstjerne lavt herind.
5. Det er tiden til at glemme
det, der kom min dag på tværs,
og at huske, jeg har hjemme
i Guds eget univers.

Lars Busk Sørensen, 1991
Melodi: Per Nedergaard Hansen

En aftensalme skrevet af Lars Busk Sørensen, som oprindeligt blev udgivet i 1993 i "Under din kærligheds himmel".

Salmen veksler mellem beskrivelser af lys og mørke, mellem dag og nat, som både er døgnets rytme og livets rytme.

Den beskriver tiden om aftenen, som en tid, hvor sindet stemmes til eftertanke.

Salmen rummer stemninger af vemod og forgængelighed samtidig med at den også, som så mange andre aftensalmer, handler om tryghed, stilhed, og fred.

Aftenen er der, hvor vi har ekstra brug for at føle os trygge. Ikke bare i vores hjem men også i mere eksistentiel forstand.

Den eksistentielle fred finder man ifølge salmen ved at give sig hen til noget, der er større end en selv – til Gud, i tryghed og vished om, at vi er hans skabninger på yndlingsklode (vers 2).

Den eksistentielle tryghed sammen med den hjemlige tryghed, giver os mod til at slippe dagen, og sammen med det også alt det, som ikke gik, som vi ville det skulle gå.

Aftenen er altså tiden til at lukke ned og give slip, for i morgen venter en nye dag med nye muligheder.